

**Referat af Det Politisk-Økonomiske Udvalgs åbne samråd med statsministeren
den 9. november 2006 kl. 8.00-8.40 på Christiansborg**

Frank Aaen, formand for Det Politisk-Økonomiske Udvalg, ordstyrer:

Mens tilhørerne kommer ind, kan jeg lige minde udvalget om, at det er et åbent samråd, og der båndes v i jo samrådet, og derfor skal man huske at bruge mikrofonerne, når man får ordet.

Samrådet er indkaldt af Pia Gjellerup, og derfor vil jeg spørge, om du vil begrunde det. – Det er Jens Peter Verner sen.

Jens Peter Verner sen (S):

Vi havde jo sidst et samråd den 1. juni, hvor vi diskuterede de fejl, der var begået, dels i tidligere sager, og vi troede sådan set, at nu var alt i orden. Så sker der jo det senere, efter at ikke mindst pressen har haft ihærdige aktindsigter, at det kommer frem, at der har været holdt arrangementer, som har været arrangeret af Venstre, og som ikke var betalt af Venstre.

Derfor har vi stillet tre samrådspørgsmål, og de er jo rimelig præcise:

Mest om ikke statsministeren vil være mest tryk ved, at man fik gennemgået samtlige administrative sager i Statsministeriet – få lavet en detaljeret gennemgang.

Spørgsmålet går jo altså også på, om statsministeren synes, det er tilfredsstillende, at oplysninger af denne her karakter alene kommer frem via pressens aktindsigter og jo så derefter bliver omdelt i udvalget.

Det sidste spørgsmål går så på, om statsministeren mener, at de regler, der er sat op, om de gældende regler administreres korrekt og ikke ganske tilfældigt og rodet.

Vi synes selvfølgelig, det er problematisk, efter den lange gennemgang, vi havde umiddelbart før sommerferien den morgen der, så opstår nye problemer. Forudsætningen må jo have været for os, at nu var det hele på plads; der skulle ikke være mere at komme efter. Og så er der jo altså alligevel sager, der dukker op, så snart sommerferien er overstået.

Ordstyreren:

Ja tak. Statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja tak. Jeg tror, det er mest praktisk at besvare alle tre spørgsmål under ét, fordi de på en eller anden måde hænger sammen.

Og jeg vil godt starte med at slå fast, at det jo er sådan, at Rigsrevisionen løbende reviderer alle ministerier, også Statsministeriet. I forbindelse med den såkaldte revision i årets løb, som det hedder, undersøger Rigsrevisionen bl.a., om forretningsgangene og interne kontroller i ministerierne opfylder de krav, der bliver stillet til god og pålidelig regnskabsforvaltning. Så Rigsrevisionen er altså allerede bekendt med forretningsgangene i Statsministeriet, og Rigsrevisionen har løbende udtalt sig positivt om dem.

Men det betyder da ikke, at der ikke er plads til forbedringer. Tværtimod, så er der jo altså konstateret eksempler på, at administrationen ikke har fungeret tilfredsstillende, og i de tilfælde er der blevet strammet op på retningslinjer og interne kontroller. Det er i øvrigt sket i tæt kontakt med Rigsrevisionen.

Jeg kan så i øvrigt oplyse, at Statsministeriet har iværksat en mere generel analyse af de eksisterende sags- og arbejdsgange i Statsministeriet. Analysen skal helt generelt klarlægge de interne procedurer og forretningsgange på administrationsområdet i Statsministeriet og undersøge, om de er dækkende og hensigtsmæssige.

Samlet set er jeg ganske tryk ved, at kombinationen af de årlige revisioner og så det løbende samarbejde mellem Rigsrevisionen og Statsministeriet samt den iværksatte undersøgelse vil sikre effektive forretningsgange i ministeriet og reducere risikoen for fejl fremover.

Jeg vil da gerne sige, at det selvfølgelig ikke er tilfredsstillende, når det må konstateres, at Statsministeriets administration på visse områder ikke har fungeret godt nok. Men for mig at se, så er det afgørende, at der i sådanne situationer bliver strammet op i fornødent omfang, og at man gør, hvad man kan for at undgå gentagelser. Om fejlene så bliver konstateret som følge af anmodninger om aktindsigt eller på anden vis, er jo mindre afgørende.

Når det er sagt, så vil jeg da også gerne sige, at det selvfølgelig tjener ihærdige journalister til ære, at de undertiden kan medvirke til, at der bliver rettet op på forhold, som ministeriet måske ellers ikke var blevet opmærksom på. Også på det punkt synes jeg faktisk, vi kan glæde os over en fri presse.

Så er der endelig spørgsmålet om reglerne for anvendelse af Marienborg, som er omhandlet i spørgsmål C. Der vil jeg gerne sige, at reglerne for anvendelsen af Marienborg og herunder spørgsmålet om betaling, er faktisk ganske klare. Det er sådan, at Marienborg er stillet vederlagsfrit til rådighed for den til enhver tid siddende statsminister. Udgifterne til drift og vedligeholdelse, personale osv. afholdes af staten, nærmere bestemt Slots- og Ejendomsstyrelsen og Statsministeriet. I det omfang udgifter til arrangementer på Marienborg ikke skal afholdes af Statsministeriet, skal der ske opkrævning hos den relevante part. Det kan være Udenrigsministeriet f.eks., som har bevillingen til at afholde udgifter til besøg fra udlandet. Det kan også være et andet ministerium, hvis et andet ministerium har anvendt Marienborg efter aftale med Statsministeriet. Eller det kan være partiet, hvis der er tale om et arrangement, som en statsminister har afholdt i egenskab af partiformand. Endelig kan der være tale om private arrangementer, hvor den til enhver tid siddende statsminister selvfølgelig selv skal betale.

De problemer, der har været konstateret, med manglende opkrævninger af Udenrigsministeriet og Venstre er altså ikke en konsekvens af uklare regler. Det er administrationen af reglerne, der i visse tilfælde har haltet. Og på den baggrund har Statsministeriet ændret forretningsgange og strammet op på de interne procedurer. Der er bl.a. fastlagt nye retningslinjer for sagsgangen i forbindelse med arrangementer på Marienborg med henblik på at sikre en entydig kommunikation mellem ministersekretariatet, som jo står for praktisk planlægning og koordination af statsministerens aktiviteter, og så oldfruen, som er ansvarlig for afviklingen af arrangementerne, og regnskabsafdelingen, som skal sørge for kontering og opkrævning af udgifter, som ikke skal afholdes af Statsministeriet.

Så samlet set er det min opfattelse, at der med de opstramminger, jeg har beskrevet her, er et solidt grundlag for administrationen af Marienborg.

Ordstyreren:

Ja tak for det. Og så er det Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen:

Ja for jeg vil godt sige, at det jo undrer os jo meget – når vi jo ved, at statsministeren er kendt for at være omhyggelig og detaljeret – at statsministeren så kan fortælle os her i samrådet den 1. juni, hvordan tilstandene er. På side 16 i referatet kan man jo altså læse, at statsministeren »stadig væk har rådighed over Marienborg og kan bruge det frit, også til private arrangementer, som jeg selvfølgelig selv betaler, eller, hvis der er et partiarrangement, Venstre betaler, og sådan har tidligere statsministre også gjort. Altså det er fuldstændig efter sædvanlig praksis.«

Det er et præcist citat af, hvad statsministeren gav udtryk for ved det sidste samråd den 1. juni. Derfor måtte vi jo have en forventning om, at når statsministeren gik herfra som ansvarlig for

Statsministeriet sikrede, at der ikke var mere af den art derovre, og derfor var det jo meget overraskende for os, når det så kommer frem, at der faktisk er arrangementer, som ikke er betalt. Altså, det er jo statsministeren, der er ansvarlig for ministeriets virksomhed overordnet.

Derfor kan man selvfølgelig godt sige, at embedsapparatet skulle sørge for, at tingene kørte, men man må jo også sige, at statsministeren vel er gået hjem og har givet en besked om, at hvis der nu er andre forhold, så skal der rettes op på det. Og det er jo ikke sket. Og det må man sige, at det undrer faktisk mig utroligt meget, at det her så sker efterfølgende.

Ordstyreren:

Pia Gjellerup.

Pia Gjellerup (S):

Ja, tak for svarene. Jeg var især meget tilfreds med svaret på det sidste spørgsmål, fordi det, at der er klare regler, det er jo ganske vigtigt. Ellers hører vi hele tiden, at der bliver strammet op osv., men det er på forretningsgange, fordi reglerne er klare, og de rummer det, som er hele meningen med Marienborg: at det skal bruges, og det skal bruges fleksibelt – men der er klare regler for betalingen. Det skal jo ikke være vanskeligere at bruge Marienborg end andre steder, tværtimod. Det var jo hele meningen med det.

Så det er ikke reglerne, der er noget i vejen med. Og det er derfor, at det jo må ærgre, og jeg tror – det er måske et spørgsmål et sted – ikke mindst statsministeren – at der, efter at vi har diskuteret det engang, faktisk efter at der er nikked bordet rundt i udvalget her, også til, at der såmænd ikke er noget problem med reglerne, det er et spørgsmål om, at de bliver håndteret, der har været sådan nogle uregelmæssigheder, hvor man sådan må henregne dem, når de sker en gang, til et eller andet i forretningsgangen, svipsere, at det så dukker på igen. Det er jo dybt utilfredsstillende, at der ikke er ryddet ud.

Det er i det lys, jeg synes, at statsministeren svarer meget rundhåndet med selvfølgelig en eller anden generøsitet over for pressen; det er rigtigt. Men det er dybest set jo ikke tilfredsstillende, at forretningsgange om noget, der er så forholdsvis enkelt og baseret på så klare regler, er noget, der skal afdækkes – og i øvrigt med ret stor vanskelighed, kan jeg forstå – af pressen. Det burde jo ikke være nødvendigt. Hvis det endelig skulle være, kunne man jo, når pressen henvendte sig, faktisk gøre sig umage for at få tingene på bordet med det samme og gjort op. Det har været ganske vanskeligt, og jeg synes, at statsministerens svar er sådan lidt at komme hen over det. Jeg vil høre igen, om statsministeren faktisk ikke synes, at det er hamrende ærgerligt, at det ikke er statsministeren – eller Statsministeriet er det jo reelt – der i forløbet faktisk selv rydder op, når man har fået henvendt opmærksomheden forholdsvis kontant på det.

Så skal jeg bare spørge til den generelle analyse – den behøver vi jo ikke at sidde og dyrke her i øvrigt, men vi vil gerne vide af hensyn til mulige efterfølgende historier; vi må jo håbe, der ikke er flere – hvornår man regner med, at den er færdig, sådan så der tidsmæssigt er styr på procedurerne.

Ordstyreren:

Ja tak for det. Og så Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Jeg har jo generelt ret stor respekt for statsministeren og Statsministeriets håndtering af også meget sådan komplicerede sager, både indenrigspolitisk og udenrigspolitisk. Og derfor kom det faktisk lidt bag på mig, at noget så enkelt og ganske klart som afregning af sådan nogle arrangementer her ikke kunne lade sig gøre at gøre ordentligt. Ikke bare en enkelt gang, men en stribe tilfælde, hvor der ikke har været styr på det. Har statsministeren gjort sig nogle overvejelser om, hvordan det kunne så

galt, hvad der var årsagen til, at man ikke havde styr på afregningen fra Marienborg med Udenrigsministeriet og med Venstre?

Og måske også lidt mere om de bagvedliggende problemer: Hvordan kan det være, at sådan noget kunne foregå i adskillige år, uden at det blev opdaget i Statsministeriets interne arbejdsgange, hvor man følger op på bl.a. afregningen af Marienborg?

Og endelig: Når det her kan ske på et så klart område som afregning omkring Marienborg, hvor der, som statsministeren selv siger, er meget klare regler, kan det så tænkes, at der er andre steder, hvor Statsministeriets administration halter, sådan at vi skal sidde her om et par måneder igen, ikke om Marienborg måske, men om et helt andet emne, hvor også banale administrative procedurer er kikset i Statsministeriet? Er der sikret en grundig oprydning der, eller kan vi risikere at skulle sidde her med en anden sag igen om et to måneder?

Ordstyreren:

Ja tak. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil høre statsministeren: Kan statsministeren ikke forstå den mistanke, der automatisk vil opstå, når det er sådan, at vi netop på et åbent samråd får en meget klar tilkendegivelse fra statsministeren om, at der er fuldstændig rene linjer, og så viser det sig alligevel, at der er en meget stor mellemregning, der ikke er blevet ordnet? Kan statsministeren ikke forstå, at der så er en vis mistanke om, at den slags først og fremmest bliver opdaget, fordi der er pressens søgelys på det her?

Statsministeren har jo den situation, at når man kigger på papirerne, så kan vi se, at Venstre som parti jo er meget flittig til at holde arrangementer. Det er jo ikke noget, der kommer os ved, så længe det er Venstre, der betaler. Men når netop der er den her mistanke om, at der er en mellemregning, der ligger, hvor Venstre ikke får afregnet for det, det koster, kan statsministeren så ikke se, at det bliver et problem for hele embedsførelsen, at der er så mange arrangementer af den her slags? Der er jo en meget stor hyppighed af arrangementer arrangeret af Venstre. Hvis det er sådan, at der er mistanke om, at det er Statsministeriet, der betaler for det, kan statsministeren så ikke medgive, at det er et problem?

Ordstyreren:

Og så den sidste i den her runde: Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Ja tak. Altså, vi har jo siddet her – nu er det anden gang, vi sidder her, og årsagen til, at vi sad her sidst, var jo, at der mildest talt var forvirring om, hvem det var, der havde inviteret til de arrangementer, som også er del af denne her sag, hvem der stod for arrangementet, og det viser sig også, at der var problemer med, hvem det var, der havde betalt for arrangementet. Det undrer mig lidt, for man må jo se, når man ser på listen, så er det jo prominente folk i partiorganisationens regi, som også har deltaget i arrangementet, nemlig en tidligere partisekretær, Claus Hjort Frederiksen. Og umiddelbart, med mit kendskab til, hvad partisekretærer ellers ved om at håndtere bilag, må man gå ud fra, at de har en rimelig klar fornemmelse af, hvem der betaler hvad og hvornår. Så det er hele det røgslør, som jeg synes ligger over de her arrangementer.

En, som har haft meget svært ved at forstå, hvad det var, det hele gik ud på, var Venstres pressechef. Så én ting er, at statsministeren nu har indskærpet over for embedsværket, at der nu er fuldstændig klare retningslinjer, som statsministeren siger, for fremtidig afholdelse af arrangementer, klarhed over, hvem der skal betale dem – jeg går også ud fra, at der er klarhed over,

hvilket logo der skal på toppen af invitationen – men har statsministeren også forklaret det over for sin egen partiorganisation, således at både partisekretær og ikke mindst pressechef, som jo kan komme i en situation, hvor hun skal begrunde og forsvare lignende arrangementer i fremtiden, er klar over, hvad hun skal svare?

Ordstyreren:

Ja tak. Og så er det statsministeren.

Statsministeren:

Ja tak. Til Jens Peter Vernersen: Jo, det undrer da også mig. Men jeg vil sige generelt til en række af de spørgsmål, der er stillet: Altså, med al respekt, så er det jo ikke mig, der sidder i bogholderiet. Altså, jeg går jo bare ud fra, at ting konteres, hvor de skal konteres, og opkrævninger finder sted, som opkrævninger skal finde sted. Jeg tror ikke, nogen med rimelighed kan have en forventning om, at statsministeren selv sidder med bogholderiet, altså. Så jeg synes ikke man kan fortænke mig i – ganske vist går jeg for at være meget detaljeret i min embedsførelse – men altså, jeg må aflive den misforståelse, hvis nogen skulle fare rundt i den vildfarelse.

Derfor vil jeg også sige til Pia Gjellerup, at jo, jeg synes også, det er ærgerligt – altså, jeg kunne også godt bruge min tid på andet. Men det er jo, som det er. Og jeg synes, det afgørende er, at der straks er taget skridt til de opstramninger, som jeg har beskrevet.

Nu spurgte Pia Gjellerup så, hvornår disse forskellige procedurer og retningslinjer er på plads. Altså, for så vidt angår administrationsgrundlaget for Marienborg: Det er iværksat. For så vidt angår det mere generelle – jeg talte om en general analyse af de eksisterende sags- og arbejdsgange i Statsministeriet – så er det i gang. Altså, jeg kan ikke lige præcis vide, hvornår det er færdigt, men altså, det er meget kort horisont for det, for det skal selvfølgelig bare være i orden.

Med hensyn til – så er det Morten Homann, der spørger, hvordan og hvorfor. Jamen det kan jeg jo ikke vide. Det undrer selvfølgelig også mig. Jeg er da også ærgerlig over det, for det skal jo være i orden.

Og til Rasmus Prehn: Jeg har ikke noget grundlag for at vurdere, om jeg har flere arrangementer med Venstrefolk på Marienborg end tidligere statsministre har haft med deres partifæller. Det savner jeg grundlag for at vurdere. Men det siger sig selv, at den type arrangementer altid skal betales af partiet, og det er de også blevet. Der har så – desværre – i administrationen af det været en mangel på opkrævning. Men det er jo ikke kun en manglende opkrævning over for Venstre. Der var også tale om en manglende opkrævning over for Udenrigsministeriet, og det kan man jo ikke lægge noget politisk i. Så altså, det der sådan forsøg på en mistanke om, at jeg var ude på, at staten skulle betale noget, Venstre skulle have betalt, det må jeg tage meget kraftig afstand fra. Jeg er overhovedet ikke blandet ind i bogholderiet. Og hvorfor i alverden skulle jeg dog udsætte mig for det? Altså, det er helt vanvittigt at sige sådan noget. Jeg har da kun interesse i, at tingene er i orden. Og der har så altså beklageligvis været en mangel på opkrævning i forhold til Udenrigsministeriet og altså også i forhold til partiet, men pengene er opkrævet. Staten er ikke kommet til at betale noget, som partiet skulle betale. Selvfølgelig ikke. Og sådan skal det være, og sådan vil det være.

Ja, og til Morten Bødskov: Altså, det kan jo aldrig nogen sinde være partiet, der er ansvarlig for, hvordan bogholderiet fungerer i et ministerium.

Ordstyreren:

Ja tak. Så tager vi anden runde. Jens Peter.

Jens Peter Vernersen:

Nu gentager statsministeren over to runder, at der er givet instrukser osv., og at der bliver bragt orden i tingene. Men det kan alligevel undre, når der for et år siden – den 23. november 2005 – lå en pressemeddelelse fra statsrevisorerne, hvori der står: »Sagen har givet Statsministeriet anledning til at indføre skærpede retningslinjer og interne kontroller«. Det var i forbindelse med en anden sag, Michael Kristiansen-sagen. »Sagen har givet Statsministeriet anledning til at indføre skærpede retningslinjer og interne kontroller«. Det sagde man altså for et år siden.

Og ved det næste samrådsmøde her bliver det præciseret, at enhver betaler sit. Og alligevel er det så galt. Har statsministeren ikke givet en besked ned i ministeriet om, at der skal bringes orden i huset, sådan at man ikke oplever noget tilsvarende?

Allerede på daværende tidspunkt – altså, en naturlig reaktion vil vel for de fleste være, at når man har været til et samråd som det her, så går man hjem og siger, at nu går jeg ud fra, at der ikke er mere overhovedet, og at man sikrer, at der ikke er mere. Og så sker alligevel det, som vi nu er samlet om i dag. Jeg vil sige, specielt det, at statsrevisorerne har fået en melding om, at der indføres skærpede retningslinjer, og så der alligevel ikke er orden i tingene, det virker da yderst betænkeligt.

Ordstyreren:

Ja tak. Og så er det Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn:

Vi må så håbe, at statsministeren har ret i, at nu er der simpelt hen styr på det med hensyn til de her mellemregninger. Det er klart – jeg forstår da også, at selvfølgelig vil statsministeren ikke udsætte sig selv for den mistanke. Det er så bare ærgerligt, at det så er sket alligevel.

Med hensyn til de arrangementer, som Statsministeriet har betalt, er det jo lidt interessant at gå de forskellige arrangementer igennem. Og der er noget, der falder lidt i øjnene, og det er et arrangement, som finder sted sådan set på årlig basis – hver sommer – med en konsul fra Montpellier i Frankrig. Jeg forstår, at det er det område, hvor statsministeren også holder sine sommerferier.

Når man kigger, så tænker man: Nå, det kunne jo sådan set da godt være, at der var en vis kutyme for, at man sådan holder arrangementer med konsulere. Men det er på besynderlig vis den eneste konsul, der kontinuerligt bliver holdt møder med – altså man kunne forestille sig konsulere fra alle mulige steder, der holdt møder med statsministeren på Marienborg, og i Frankrig er der jo adskillige konsulere – men på besynderlig vis er det altså den eneste konsul fra Frankrig, som er på besøg hos statsministeren. Det er noget, der forekommer hver eneste sommer. Kan statsministeren uddybe, hvad der ligger i det? Er det et arrangement, som har karakter af at være et statsministerarrangement, eller er det et arrangement, som måske først og fremmest har karakter af at være privat, fordi der er et sammenfald mellem, at konsulen er konsul i Montpellier, og at statsministeren har sin ferieresidens der?

Ordstyreren:

Så er det Morten Bødskov.

Morten Bødskov:

Statsministeren siger jo fuldstændig rigtigt, at nu kan det aldrig være partiet, som er ansvarligt for bogholderiet i et ministerium. Det er netop også det, der er pointen, og det var derfor, mit spørgsmål var meget præcist, om – efter den forvirring, vi har set i udtalelserne fra Venstres sekretariat – statsministeren har orienteret Venstres pressechef bl.a. om de nye retningslinjer for, hvordan de her typer af sager skal håndteres i fremtiden.

Ordstyreren:

Så har jeg lige en enkelt opfølgning på det med Venstres partiarrangementer. Det er jo korrekt, at Venstre ikke kan være ansvarlig for bogholderiet på Marienborg. Men det er vel også korrekt, at hvis et parti får stillet gratis lokaler til rådighed, så skal de overveje, om det falder ind under partistøttereglerne og dermed skal anføres i partiets regnskab, at man har fået stillet lokaler gratis til rådighed.

Så er det statsministeren.

Statsministeren:

Til Jens Peter Verner: Det, der var omtalt tilbage i november sidste år, var jo hele diskussionen om telefonregninger og taxaboner osv. Og det var det. Og det var det, jeg svarede på. Og da blev der som følge af den sag, der var, indført skærpede retningslinjer, og de blev sat i værk med det samme. Jeg har jo ikke nogen som helst anledning til at tro, at der skulle være problemer med bogholderiet på andre punkter – eller på andre måder. Altså, jeg går jo ud fra som en selvfølge, at administration og bogholderi foregår efter bogen. Så det, jeg svarede på der, det var de problemer, der var konstateret med telefonregninger og taxaboner, og det blev der straks strammet op på.

Så er det Rasmus Prehn, der spørger til specifikke arrangementer. Altså, jeg finder ingen anledning til at gå i detaljer med de specifikke arrangementer, men kan kun sige, at konsulen i Montpellier løser forskellige opgaver i relation til Statsministeriet, og da synes jeg ikke, det er urimeligt, at det betragtes som et arrangement, der betales af Statsministeriet. Der foretages jo en vurdering i Statsministeriet af, hvor det bør konteres.

Til Bødskov: Altså, jeg har da ikke noget imod at orientere Venstres pressechef om retningslinjerne, men jeg må altså sige, at det vedkommer altså ikke Venstres pressechef eller Venstres sekretariat eller nogen andre i Venstre, hvordan Statsministeriet administrerer sit bogholderi.

Og til Frank Aaen: Altså, jeg mener, det spørgsmål falder fuldstændig uden for rammen af det, vi snakker om her. Altså, Marienborg er stillet til rådighed for den til enhver tid værende statsminister her i landet, og det kan statsministeren, altså statsministeren kan bruge Marienborg – også til at holde møder med sine partifæller. Det er fuldstændig efter reglerne. Hvis der så afholdes udgifter i den forbindelse, skal partiet selvfølgelig betale, og det er også sket. Sådant er det. Noget helt andet er så – men det kommer slet ikke denne her sag ved – at partistøttereglerne er jo således, at hvis endelig det var, at man skulle gå ind på præmissen, så er det jo bidrag over 20.000 kr., der skal oplyses.

Ordstyreren:

Ja tak. Så er det Morten Homann.

Morten Homann:

Jeg vil godt vende lidt tilbage til selve samrådsspørgsmålene, nærmere bestemt samrådsspørgsmål A, fordi nu siger statsministeren, at i relation til Michael Kristiansen-sagen strammede man for et år siden op på reglerne for taxakørsel og telefonregninger osv., sådan at vi for fremtiden ikke vil få sager af den karakter; nu har Statsministeriet styr på afregningen på de typer af udgifter. Så har vi her i sensommeren i år haft en sag omkring afregningen af Marienborg, hvor der minsandten også viste sig at være svigt i Statsministeriets administration. Og nu har jeg tillid til, at der er strammet op på det, sådan at vi ikke for fremtiden kommer til at opleve, at der er regninger fra Marienborg, der ikke bliver betalt.

Men så sidder man jo tilbage med en fornemmelse af, om vi skal tage alle Statsministeriets forskellige typer af udgifter bid for bid, emne for emne, og opdage, at der er rod i administrationen,

og så få ryddet op på dem bid for bid, eller alternativt, at man skulle sige, at der har været nogle generelle problemer med administrationen i Statsministeriet, som har vist sig på en række områder. Og for at være helt sikker på, at man kommer dem til livs, og for at være helt sikker på, at alle har tillid til, at tingene foregår fuldt betryggende, ville det så ikke være rarest for alle – både for statsministeren selv og for oppositionen og for offentligheden – at man sagde, at nu fik man Rigsrevisionen til at gennemgå arbejdsgangene omkring det her, sådan at vi ikke får en ny sag om nogle måneder, som så handler om et helt fjerde emne, nu hvor telefonudgifter og taxa og Marienborg forhåbentlig er på plads?

Ordstyreren:

Ja tak. Bare lige som opfølgning på spørgsmålet før: Altså, der er jo partier, der anfører, at de låner hjemmeværnets kursusejendom i Nymindegab, og det står så i regnskabet, som det skal. Det er, fordi man holder øje med, hvor meget man har lånt gratis af det pågældende.

Her taler vi om for Venstres vedkommende regninger på 30.000 kr., der ikke bliver betalt. Nu er det fordelt over en periode, så jeg er ikke sikker på, at det er en overtrædelse. Men det er i hvert fald noget, man skal holde øje med, om man låner lokaliteter gratis i et omfang, der er så stort, at det falder ind under partistøttereglerne. Så jeg tror, vi må følge lidt op på den lille vinkel der. Jeg erkender, at det ikke er det allerstørste, men det er dog vigtigt, at man ikke bare låner lokaler og glemmer at rette sig efter partistøttereglerne.

Og så er det Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen:

Ja, jeg forstår så på statsministerens svar, at den der opstramning, man laver i forbindelse med Michael Kristiansen-sagen, sådan er en selektiv opstramning – at det ikke har givet anledning til, at man sådan gik hele systemet igennem. Jeg forstår, at statsministeren altså ikke giver en besked på, og det undrer mig meget. Altså, nu har jeg hørt statsministeren i Folketingssalen utallige gange, det undrer mig meget, at statsministeren ikke giver en klar besked til sit hus om, at det her er uacceptabelt; hvad der måtte være af tilsvarende forhold, det skal simpelt hen opklares, det skal afklares; der skal ikke være mere.

Har statsministeren givet sådan en besked efter det her samråd, hvor statsministeren jo klart, det samråd, der var den 1. juni, hvor statsministeren jo klart tilkendegiver, at enhver betaler sit, og så viser det sig – og det synes jeg da også er betænkeligt, at det skal være pressen, der finder ud af den slags ting; at det ikke er statsministerens eget hus – så viser det sig så, at der alligevel er sager, hvor der er kludder i regnskabet?

Jeg vil også godt spørge, for at vi skal være helt sikre på, at der ikke er mere: Nu har vi haft de her sager omkring Marienborg. Forekommer der andre møder, aktiviteter, arrangementer af nogen art, hvor tilsvarende kunne forekomme, hvor regningen ikke er gået det rigtige sted hen i forhold til Statsministeriet? Altså, man holder jo ikke kun møder på Marienborg. Er der andre steder, hvor det er konteret forkert, og der har været afholdt arrangementer?

Ordstyreren:

Så er det Pia Gjellerup.

Pia Gjellerup:

Jeg sporer en vis irritation hos statsministeren. Det kan jeg godt forstå, men den er ilde anbragt her i foretagendet, fordi det er jo i virkeligheden ikke hverken Folketinget eller her repræsenteret ved Det Politisk-Økonomiske Udvalg, der irriterer statsministeren. Vi har for så vidt forholdsvis stor ret til at være irriteret. Vi er blevet præsenteret i flere omgange for svar, der har været overbevisende og

klare; der handlede om, at der er klare regler, der er blevet strammet op på forretningsgange, der er orden. Og så viser det sig, at der ikke er orden. Det er det, der gør, at det jo i virkeligheden er sådan lidt småpinligt, at vi skal sidde og have sådan et morgensamråd. Men det er jo det, vi kunne være irriterede over.

Det er ikke irriterende – ja, det er det muligvis – men man kan jo reelt set ikke være irriteret på udvalget, fordi det er meget naturligt, at man efter indtil flere bølger af sådan lidt roderi faktisk skal opleve, at der bliver alligevel ikke ryddet op. Det er derfor også lidt irriterende, at vi skal sådan ud i hjørner, som måske slet ikke har nogen som helst relevans, men som kunne have det, og som vi belært af erfaringerne så nok egentlig hellere må spørge til, fordi der er ingen grund til, at vi også kan forekomme at være sådan lidt rigeligt eftergivende eller lidt naive.

Altså, jeg har det lidt sådan – for at blive i et lidt humoristisk billede – som, at det er meget morsomt, når folk taber bukserne én gang, men altså at det kan ske flere gange bliver pinligt, hvis man ikke vælger at sige, at det er morsomt; men så morsomt er det ikke om morgenen.

Ordstyreren:

Og så som den sidste i den her runde Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn:

Det er en opfølgning på hele spørgsmålet om de her konsulbesøg. Jeg kan forstå, at statsministeren sådan fejrer det af og siger: Jamen det er jo noget, der er taget stilling til i Statsministeriet; jamen det er normal procedure. Men kan statsministeren bekræfte, at der sådan set ikke er andre konsulter, som har været på besøg på Marienborg i det omfang som den pågældende konsul for Montpellier, som jo fire somre i træk har været på besøg? Det er sådan ret enestående, at lige præcis den konsul har været på besøg i det omfang, og det ikke er noget, der ellers har forekommet. Kan statsministeren bekræfte, at der ikke har været andre konsulbesøg – at det er helt enestående for denne her konsul?

Ordstyreren:

Inden vi går til statsministeren, vil jeg lige sige, at vi skal være færdige lidt før kl. 9 af hensyn til, at vi kan nå vores forskellige møder. Så bare I lige har det i baghovedet.

Statsministeren.

Statsministeren:

Ja, til Morten Homann: Altså, alt, hvad jeg har sagt her om procedurer og administrationsgrundlag, regler osv., det er foregået i tæt dialog med Rigsrevisionen. Så Rigsrevisionen har på helt normal vis været involveret i det. Det er jo meget rart for Statsministeriets administration netop at have det aftalt med Rigsrevisionen.

Til Frank Aaen: Jeg er altså bare nødt til at gentage, at det har intet – intet – med reglerne om partistøtte eller lokaleleje eller noget som helst andet at gøre. Jeg kan holde møder på Marienborg med lige akkurat hvem, jeg har lyst til. Og i det omfang der så afholdes udgifter, som er Statsministeriet uvedkommende, så skal der selvfølgelig ske opkrævning hos de pågældende. Og det er der også sket.

Så spørger Jens Peter Vernersen, om ikke jeg har givet en klar besked til Statsministeriet. Altså, jeg har meget stor tillid til den administrative ledelse i Statsministeriet. Jeg tror, den er meget klar over, at selvfølgelig skal der være orden i de her ting. Og det er jo også derfor, at alle de her initiativer er iværksat.

Jeg ved ikke, hvad hr. Jens Peter Vernersen mener med sit andet spørgsmål, om der skulle være andre steder, hvor der holdes møder og der skulle være problemer med opkrævningen. Ikke mig bekendt i hvert tilfælde. Jeg ved heller ikke – altså, jeg holder ikke møder så mange forskellige

steder. Der kan sådan set kun være i Statsministeriet og på Marienborg, der er relevant i den her sammenhæng. Så jeg ved ikke, hvad hr. Jens Peter Verner sen tænker på.

Til Pia Gjellerup: Næ, jeg er ikke irriteret. Jeg kommer jo altid, når udvalgene kalder. Men jeg vil da gerne gentage det udtryk, jeg brugte i starten, på Pia Gjellerups egen foranledning, nemlig at selvfølgelig er jeg da også ærgerlig over, at sådan nogle ting ikke er i orden, fordi jeg lægger vægt på, at ting er i orden. Og det er da altid tosset, at man skal bruge sin tid på sådan nogle praktiske ting. De skal bare være i orden, selvfølgelig.

Til Rasmus Prehn kan jeg ikke føje mere til, hvad jeg allerede har sagt.

Ordstyreren:

Ja tak. Så er det Morten Homann.

Morten Homann:

Jeg undrer mig lidt over, at statsministeren, som jo tydeligvis er irriteret over at skulle bruge tid på sådan nogle praktiske spørgsmål som det her – det kan jeg godt forstå – men jeg undrer mig lidt over, at der alligevel bliver taget så let på det her og henvist til, at jamen, vi har allerede Rigsrevisionen ind over.

Hvis jeg skal forstå det ret: Sidste år, sidste efterår i forlængelse af Michael Kristiansen-sagen gennemgik man arbejdsgangene og forretningsgangene i forbindelse med telefon- og taxa udgifter i samarbejde – løbende dialog – med Rigsrevisionen og fik strammet op på det. Alligevel viser det sig, efter at aktindsigterne blev gennemført her i sommer, at der var nogle parallelle problemer, når det drejer sig om afregning for Marienborg – på trods af at Rigsrevisionen har været ind over, når det drejer sig om Michael Kristiansen-sagen.

Nu tager man så Rigsrevisionen ind over endnu en gang og får løst problemet omkring Marienborg og arbejdsgangene der. Men kan statsministeren ikke godt forstå, at vi står en lille smule skeptiske tilbage og siger: Jamen bliver der nu ryddet grundigt op? Når man en gang har fået at vide, at nu er der blevet ryddet op, og at man har haft en løbende dialog med Rigsrevisionen om Michael Kristiansen-sagen og alligevel ikke har fanget det her problem, så er det ikke andet end til at sige, at nu tager vi og giver Rigsrevisionen frie hænder til at gennemgå arbejdsgangene, så man ikke gang på gang skal finde nye områder, som der ikke er styr på – det kan være, at det kan være rejseafregning eller noget lignende næste gang, det har jeg ikke fantasi til. Men det er jeg helt sikker på, at Rigsrevisionen har fantasi til at finde ud af, hvad det er for nogle områder, der skal undersøges.

Ordstyreren:

Er der flere, eller kan vi måske prøve, om det er det sidste?

Statsministeren.

Statsministeren:

Jamen også her gælder, at eg kan ikke føje mere til, hvad jeg allerede har sagt. Som en meget naturlig ting er opstramningen af de her forskellige procedurer sket i en dialog med Rigsrevisionen, og det er jeg meget tilfreds med. Og med hensyn til Rigsrevisionens sådan mere almindelige bedømmelse af Statsministeriets bogholderi kan jeg jo henvise til det årlige statsregnskab og statsrevisorernes beretning over det. Så jeg må sige, at jeg går ud fra som en selvfølge, at bogholderi og administration er i orden og fungerer, som det skal. Der har så været konstateret nogle beklagelige smuttere, og det bliver der så strammet op på, og så går jeg ud fra, at det hele er i orden. Det synes jeg, at jeg har lov til at gå ud fra som statsminister.

Ordstyreren:

Det håber vi så på. Ellers vil vi vende tilbage – er jeg sikker på.

Statsministeren:

Det er jeg helt tryk ved.

Ordstyreren:

Tak til statsministeren.